

Nr 260.

Av herrar **Persson** i Stockholm och **Hagberg** i Luleå, om viss ändring i krigsfamiljebidragsförordningen.

Fjolårets riksdagsbeslut om hemortslön för värnpliktiga välkomnades av alla, vilka nu eller tidigare berörts av inkallelser, som en visserligen blygsam, men dock kompensation för de ekonomiska avbräck, som beredskapstjänstgöringen i regel medför. Glädjen blev emellertid inte långvarig, ty då hemortslönerna i slutet av förra året började utbetalas, visade det sig att hela beloppen kunde tagas i mät för förfallna skatter. I tidningarnas s. k. insändareavdelningar kunde man dagarna före jul läsa många bittra anklagelser mot myndigheterna, som på detta sätt berövade de inkallade och deras familjer en ytterst behövlig förstärkning av deras ekonomi.

Det torde kunna förutsättas, att riksdagen icke avsett att hemortslönerna härigenom så att säga skulle gå de inkallade och deras familjer förbi. Under kriget har ju ett flertal åtgärder träffats i syfte att skydda de inkallade och deras familjer mot fiskaliska ingripanden. Bland annat får införsel i lön för förfallna skatter icke företas de närmaste två månaderna efter beredskapstjänstgöringens avslutande. Familjebidragen äro likaledes skyddade mot införsel. Det ter sig därför rimligt och följdriktigt att även hemortslönen skyddas mot dylika ingripanden.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslå undertecknade,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär sådan ändring av § 36 i förordningen om familjebidrag åt värnpliktiga under krigstjänstgöring m. m. av den 30 juni 1942, att liksom familjebidrag ej heller hemortslön må kunna tagas i mät för gäld.

Stockholm den 24 januari 1943.

Set Persson.

H. Hagberg.